

239. Kegyelmes Isten, kinek kezében

Vad Péter Zsigmond

1. Ke - gyel - mes Is - ten, ki - nek ke - zé - ben é - le - te - met ad - tam,
2. Add meg én - né - kem én re - mény - sé - gem sze - rint va - ló jó - dat!

4
Vi - seld gon - do - mat, ve - zérd u - ta - mat, mert csak rád ma - rad - tam.
Ald meg fe - je - met, ki bí - zik ben - ned, vi - sel - jed gon - do - mat!

3. A szép harmatot miként hullatod tavasszal virágra,
Sok jódat, Uram, úgy hullasd reám, te régi szolgádra.

4. Hogy mind holtomig szívem legyen víg, téged magasztalván,
Mindenekelőtt s mindenekfölött szent nevedet áldván.

